

Homes Igualitaris ha celebrat el 7 i 8 d'octubre el Congrés Iberoamericà de Masculinitats i Equitat CIME 2011

L'Associació Catalana Homes Igualitaris, federada amb Homes per la Igualtat de Gènere [AHI GE](#),

ha organitzat els dies 7 i 8 d'octubre el Congrés Iberoamericà de Masculinitats i Equitat CIME 2011, amb la intenció d'impulsar tant la investigació en temes de masculinitat, com el moviment d'homes per la igualtat, així com la promoció de la intervenció i de les polítiques dirigides als homes que fomentin l'equitat.

La trobada, la conferència inaugural de la qual va estar a càrrec d'una de les pioneres en els estudis sobre masculinitat, [Raewyn Connell](#), es va organitzar entorn de sis panells en els quals es van agrupar un total de 78 comunicacions, a les quals es van sumar nou tallers, dues sessions de Teatre-Fórum, dues convocatòries de reunions i dos fòrums de discussió. La seva ambiciosa estructura i el seu pretès caràcter interdisciplinari va propiciar abastar temàtiques relacionades amb les masculinitats tan diverses com la vida laboral i personal, la violència, l'antimilitarisme, el moviment d'homes per l'equitat, la coeducació, la salut, la sexualitat o la diversitat.

A l'exposició de les nombroses comunicacions, sempre massa ajustades de temps, li van succeir interessants torns de paraula durant els quals es van poder escoltar frases que bé poden sintetitzar les idees i els plantejaments compartits en la trobada, entre les quals serveixen com a exemple les següents:

“Grans esperances de canvi; La política de gènere qüestiona el sistema, el capitalisme, les relacions de poder; Ser noi és un factor de risc per al fracàs escolar; El llenguatge comporta un risc hegemònic; Estem realment promovent el canvi?; Igualar gènere i rol és un

reduccionisme; Del feminisme havíem d'haver après la seva capacitat per globalitzar la demanda; Els estudis de camp en masculinitats són minúsculs; Crear xarxes i intercanviar idees és fonamental; Encara no arribem a la ciutadania, no arribem al carrer; Jo no vull ajudar en la igualtat, vull coresponsabilitat; Els homes tenim una problemàtica silenciada; Els nois transsexuals corren el risc d'acabar reproduint la masculinitat hegemònica; Pensem en les contradiccions pròpies o només ens encarreguem d'identificar les alienes?"

Durant la clausura, a la decepció que va suposar la supressió de la vídeo conferència amb [Michael Kimmel](#),

va succeir la conferència de

Stefano Ciccone

sobre

Els homes enfront del canvi, el poder i la llibertat

, que la falta de traducció simultània de l'italià va deixar un xic deslluïda, i la lectura del manifest per una societat més igualitària pel que fa a la superació de la masculinitat hegemònica, fruit del treball desenvolupat pels participants en el Fòrum sobre Polítiques de Gènere.

En el deure-hi de la trobada queda l'escàs esforç per construir xarxes reals de col·laboració i cooperació iberoamericanes; un major temps per compartir experiències, reflexions i debats; i potser una encara necessària contextualització i revisió dels estudis sobre masculinitats des del seu origen fins al moment actual, que hagués incorporat la referència a les seves principals figures a l'Estat espanyol i Llatinoamèrica i que hagués fet més justícia al títol del Congrés. En l'haver-hi sens dubte el mer fet de la convocatòria; l'esforç organitzatiu; l'àmplia i rica participació d'activistes, col·lectius, associacions i universitats; i l'ànim per impulsar el moviment d'homes per la igualtat.